

o més d'hora donarà llur fruit, però que no pot deixar de donar-lo.

Cada cop que ens trobem amb un bon excursionista no podem reprimir un sentiment estrany que no sabríem pas afirmar si és de respecte o de curiositat. Potser són les dues coses a l'hora. Curiositat per esbrinar si en ell va reclòs un artista, un arqueòleg, un historiador, etc. Respecte perquè tenim la certesa de trobar-nos davant d'un bon esportiu i d'un veritable patriota.

Com indicat anteriorment, que podria semblar al lector un assaig d'elogi a l'excursionista, no és més que un esclat de l'entusiasme que ens ha despertat l'exposició dedicada a Badalona Retrospectiva, ha tingut lloc aquests dies a la veïna ciutat de la costa, organitzada per l'Agrupació Excursionista de Badalona.

El treball enorme de recopilació i classificació dels molts i diferents objectes allí exposats, és prou per acreditar palesament els organitzadors com a experts en la matèria. Gràcies a l'A. E. B. ens ha estat possible de fruir belles estones mirant i repassant els diversos manuscrits, llibres i revistes que en obrien camí per a reviuire la història de l'antiga Bétulo.

La secció d'arqueologia a la qual aquests darrers temps els badalonins han donat un enèrgic impuls, ens oferia ja diversos testimonis de veritable valor.

Artísticament discretes, les pintures dels llocs més típics de Badalona permetien, però, al visitant fer-se càrrec amb claredat i precisió de com eren i com són encara alguns d'ells.

I per a arrodonir la tasca, l'A. E. B. ens oferí una tanda de conferències de les quals algunes d'elles foren curulles d'un interès remarcable.

Aquesta manifestació cultural esportiva que amb tant d'encert han dut a terme els entusiastes excursionistes de Badalona, ha assolit l'èxit que segurament ells desitjaven.

Molts, moltíssims ciutadans, que mai havien sentit ni la més petita espurna de curiositat vers el passat de llur terra, senten avui un interès viu per la història de la seva ciutat.

Caldria ara que l'A. E. B. aprofités aquest moment d'interès per atraure per a la seva noble causa tots aquests ciutadans.

Per què no recopilar en un fascicle tots els treballs portats a cap i els coneixements adquirits amb els mateixos? Aquest imprès, les despeses del qual l'Ajuntament podria ajudar a cobrir, permetria a aquests novats el tenir una idea bon xic més clara i ordenada d'aquesta història que tan poc els havia preocupat fins a la data.

I no direm que tots, però si molts d'ells, un cop vençut aquest primer obstacle es convertiren en veritables col·laboradors d'aquests minyons excursionistes.

JOAN OLIVER

(De «L'Opinió» del dia 12 d'octubre)

Agent general d'Assegurances
JAUME CUIXART
Progrés, 96

Sessió de l'Ajuntament

Es celebrà de primera convocatòria el dimarts d'aquesta setmana, sota la presidència d'en Josep Casas, amb l'assistència dels Regidors Brell, Rogado, Serra, Costa, Colls, Majó, Aznar, Cunillé, Iglesias, Guillén, Arbós, Puértolas, March, Niubó, Barriga, Oliveras, Borràs, Camins, Gibernau, Morera, Muncells, Puig Salsas, Campmany i Ribó.

Es llegí, aprovat i sense firmar el borrador de l'acta de la sessió anterior.

Es llegí el Despatx oficial i l'ordinari, en el qual hi ha un Dictamen de la Comissió de Foment i d'Instrucció pública, proposant el nomenament de Josefa Ribó, Francesca Soler, Maria Figuerola i Maria Colomé per a desempenyar en propietat les quatre places d'*Ayes* objecte d'un concurs anunciat en el Butlletí oficial.

Cunillé diu que la Comissió de Foment ha obrat una mica a la lleugera per haver fet cas omís de les bases del Concurs i fa la salvetat que no li retreguin la seva actuació de quan perteneixia a la minoria Federal; proposa que el dictamen sigui retornat a la Comissió per a nou estudi i creu que s'han postergat a concursants que reuneixen millors condicions que les proposades.

Puig Salsas es dol que quedin destituïdes les que actuaven interinament, per privar-les dels mitjans de vida i que la Comissió de Foment ha dictaminat en sentit parcial.

Es promou un llarguíssim debat en el qual intervenen els regidors Colls, Rogado, Cunillé, Guillén, Arbós, Cunillé, Colls, Puig Salsas, Brell, Muncells, Guillén, Arbós, Muncells, Aznar i Arbós, uns en pro i altres en contra i per últim es va a procedir a la votació.

En anar a votar l'esmena proposada per en Muncells, en Serra, fent un punt de cabra boja i, com és costum seva, no atén les contínues amonestacions de la presidència i diu que s'oposa a aquesta votació que es vol anul·lar el nomenament d'una *aya* per tenir esperit liberal. Davant de l'intransigència d'en Serra, la presidència consulta al Secretari què és el que procedeix fer, contestant-li que pot suspendre la sessió per 10 minuts per a posar-se d'acord.

Es reanusa la sessió sota la presidència d'en Casas.

Muncells proposa que en lloc de l'*aya* proposada per la Comissió, Maria Colomé, s'inclouï la d'Engràcia Barriga i Cairó.

La presidència passa a votació l'esmena d'en Muncells i és desestimada per 14 vots contra 10.

Es vota el dictamen per 19 vots a favor per 9 en contra.

Expliquen el seu vot, abundant en l'exposat en el curs del debat, en Brell, Cunillé, Arbós i Campmany. (Ara diem nosaltres: ja sabem que la Comissió reconeixia com a més mèrits la senyoreta Barriga, però per la circumstància d'ésser la promesa del fill del nostre volgut amic Martí Cabot, no seria nomenada de cap de les maneres. Aquestes són les manifestacions que va fer el saviàs d'en Viza, farà ara uns tres mesos). I donem per acabat aquest debat no ressenyant nua llarga sèrie de disbarats dits.

Els tractaments

L'article primer de la nova Constitució, diu que Espanya és una República de treballadors. Que és tant com dir que tothom és igual; que no hi han diferències de classes.

Doncs, perquè els ministres segueixen tractant-se de «excelència» i els diputats de senoria?

Nosaltres, republicans de tota la vida, havíem conceput sempre—i hi persistim encara—com a humiliants els tractaments de «úsia», «senoria», «excelència», «alteza» i majestad, en fi, tots els tractaments. No deu haver-hi, d'home a home, de classe a classe (parlem de classe perquè, si bé davant de la Constitució no existeix, en la vida pràctica encara es troben enverinades, les lluites de classe, malhauradament cert) un ciutadà superior a l'altre. Els regidors, els diputats, els governants, no són més que uns mandataris del poble. Per consegüent, són impropis els tractaments que denoten una superioritat ciutadana. Els tractaments fan olor de feudalisme; recorden massa la humil·liant aristocràcia. No sabem de cap patró que en relacionar-se amb els seus dependents els dongui un tractament superior al que li exigeix una bona educació ni com a dependent l'ha considerat superior a ell ans el contrari, ha desitjat, quant no exigít, que es compleixin els mandats que com a patró té dret a fer. Així són els governants: uns dependents del poble, uns mandataris del poble als quals paga perquè el serveixin. Per tant, el poble, que ja ha recobrat la seva llibertat, no ha de tenir-los-hi cap altre atenció que la del agraïment i l'honor de la confiança que comporta la del respecte, mai el mirament de diferència en els drets de ciutadania que recordin desterrats privilegis de castes de «sangre azul» a l'alcanç dels feixos de bitllets del Banc d'Espanya.

Confessem ingènuament que sempre havíem cregut que la República aboliria els tractaments polítics i que el nostre astorament ha estat gros en veure que els diputats de les Corts Constituents s'enterneixen davant l'expressió «su señoría» i que fins els ministres socialistes el cor s'els fa aigua amb allò de l'«excelentísimo».

En fi; sabem que la nostra veu no arribarà a lloc, però si no podem dir-ho reventariem: volem que desapareixin els tractaments de «senoria» i «excelència» i demés tractaments polítics. França, República burgesa, va fer-ho. Amb més raó i motiu ha de fer-ho Espanya que és una «República democràtica de trabajadoras».

JOAN JUST

Per manca de Regidors queda altre vegada sobre la taula l'expedient referent a l'oficial de Secretaria.

Fòra de l'ordre del dia

Es llegeix un dictamen amb tantes reserves per part del Secretari que ningú sab de què va. I després de varis precís i parlaments s'aixeca la sessió.

EXPOSICIÓ D'APARELLS PER A GAS

Cuines, fogons, forns, escalfadors per a bany i demés articles i accesoris

La Propagadora del Gas

Av. Martí Pujol, cantonada Ignasi Iglesias
Telèfon 226

Fàbrica: Indústria, 82 — Telèfon 92

FABRICA DE PASTES PER A SOPA

La Sopera

Fundada l'any 1868

Ofereix de nou a la seva antiga clientela i al públic en general, els coneguts articles que des de tant temps acreditaren llur especialitat

Carrer Francesc Llairet, 67 i 69